

HISTORIEN OM MENNESKE- RETTIGHEDER

United for Menneskerettigheder

United for Menneskerettigheder (UHR) er en almennyttig, skattefritaget organisation med hovedsæde i Los Angeles og afdelinger over hele verden. UHR hjælper og forener enkeltpersoner, undervisere, organisationer og regeringsorganer med henblik på at øge bevidstheden om Verdenserklæringen om Menneskerettighederne på lokale, regionale, nationale og internationale niveauer.

UHR støtter mange andre menneskerettighedsorganisationers arbejde og opfordrer dem til at samarbejde om at få implementeret Verdenserklæringen og dens efterkommer, Konventionen om de internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter, som består af Verdenserklæringen om Menneskerettighederne, Den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og Den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

En af UHR's primære funktioner er oplysning. Unge for Menneskerettigheder Internationalt (Youth for Human Rights International, YHRI) er den afdeling af UHR, der underviser børn og unge i menneskerettigheder, så de bliver fortalere for tolerance og fred. UHR støtter alle tiltag, der arbejder på at fremme den fulde implementering af Verdenserklæringen og uddeler informations- og undervisningsmaterialer for at øge folks viden om og bibringe dem en fuld forståelse af menneskerettigheder.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Filmoversigt	5
Menneskerettigheder: En introduktion	6
Baggrunden for menneskerettigheder	8
En kort gennemgang af historien bag Verdenserklæringen om Menneskerettighederne	10
Verdenserklæringen om Menneskerettighederne	12
Hvad du bør vide om internationale menneskerettighedslove	26
Idealet kontra virkeligheden	30
Forkæmpere for menneskerettigheder	32
Bliv fortalere for menneskerettighederne	34

© 2012 United for Human Rights. Alle rettigheder forbeholdt. United for Human Rights-
logoet ejes af United for Human Rights. Jobnr. C6580/21926-Danish

Dette hæfte
ledsager
undervisningsfilmen
*Historien om
menneskerettigheder.*

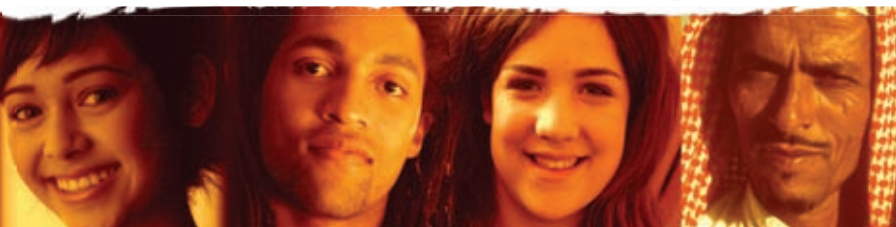
Film OVERSIGT

HISTORIEN OM MENNESKERETTIGHEDER

En bemærkelsesværdig kortfilm
som definerer et af verdens
mest misforståede emner:
menneskerettigheder.

30 RETTIGHEDER, 30 ANNONCER

Tredive prisbelønnede public
service-meddelelser, der hver
især illustrerer en af de 30
artikler i Verdenserklæringen om
Menneskerettighederne.

Menneskerettigheder EN INTRODUKTION

*Menneskerettigheder
defineres som:*

”De grundlæggende rettigheder og friheder,
som alle mennesker er berettiget til, hævdes
ofte at inkludere retten til liv og frihed, tanke- og
ytringsfrihed samt lighed for loven.”

Menneskerettigheder er baseret på princippet om
respekt for individet. Deres fundamentale antagelse
er, at hvert eneste individ er et moralsk og rationelt
væsen, der fortjener at blive behandlet med
værdighed. De kaldes *menneskerettigheder*, fordi
de er universelle. Mens nationer eller specialiserede
grupper nyder specifikke rettigheder, der kun gælder
for dem, gælder menneskerettighederne for alle.

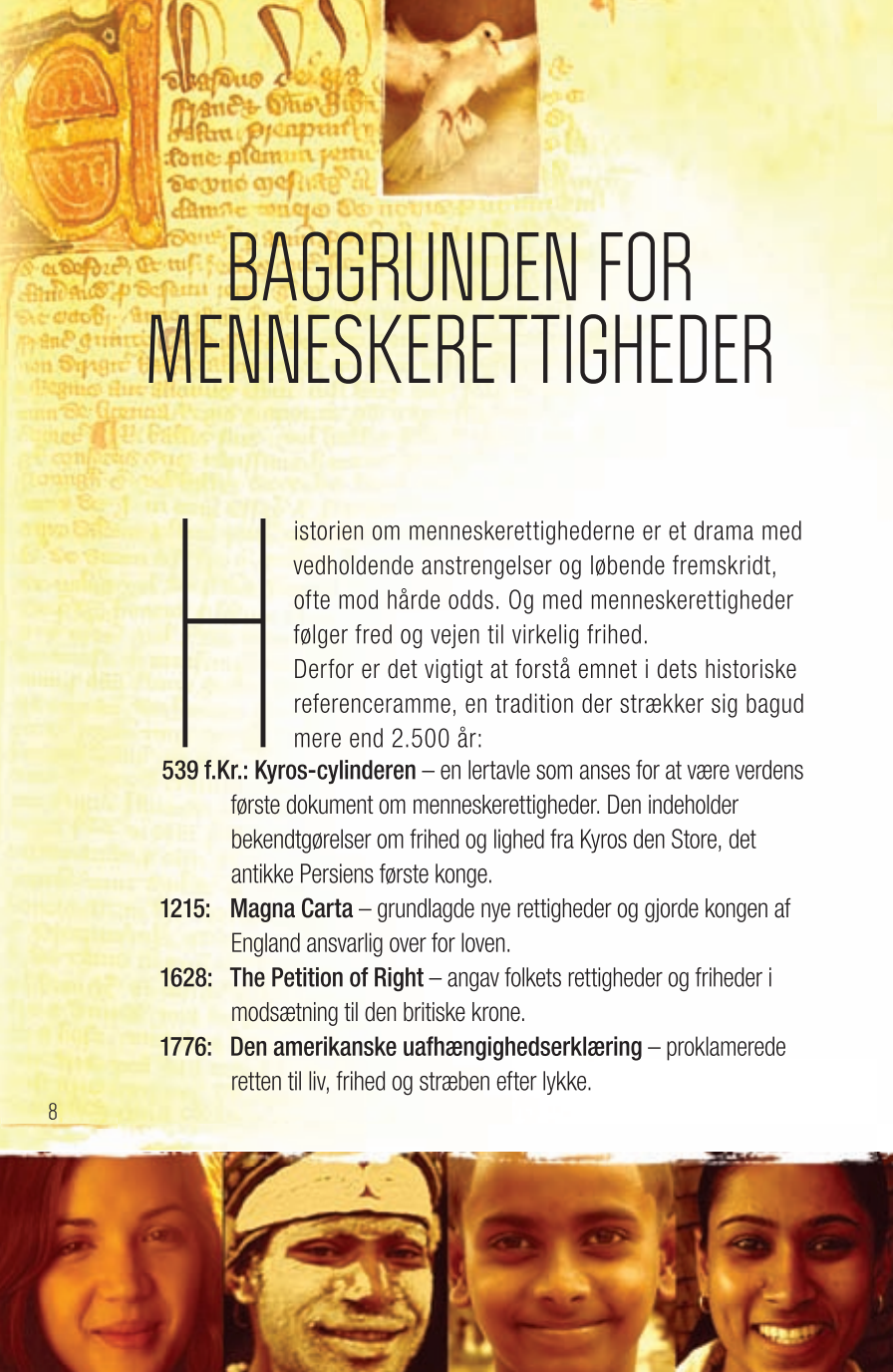

Hele omfanget af emnet menneskerettigheder er meget bredt. De betyder valg og muligheder. De betyder friheden til at få et arbejde, få en karriere, selv at vælge sin partner og opdrage børn. De inkluderer retten til at rejse vidt omkring og retten til et lønnet arbejde uden nogen chikane, overgreb og trusler om vilkårlig afskedigelse. De dækker endda retten til fritid. Til syvende og sidst er menneskerettighederne grundlaget for alt, hvad folk sætter pris på vedrørende livet. Lang tid før udtrykket "menneskerettigheder" kom til verden, kæmpede, sloges og døde mænd og kvinder for disse principper.

Verdenserklæringen om Menneskerettighederne er verdens primære redskab, når vi taler om menneskerettigheder. Dens indledende afsnit er en stærk bekræftelse af de centrale principper i det moderne menneskerettighedssystem: "Anerkendelse af den iboende værdighed og af de lige og umistelige rettigheder for alle medlemmer af den menneskelige familie er grundlaget for frihed, retfærdighed og fred i verden."

Dog eksisterer der stadig en afgrund mellem formuleringen af disse mål og deres virkeliggørelse. Der er millioner, der ikke er frie. Retssystemer er ofte uretfærdige. Og freden har svært ved at finde indpas i mange dele af verden. Det at bygge bro over den enorme afgrund mellem idealet om universelle menneskerettigheder og virkeligheden med omfattende overtrædelser af menneskerettigheder er den udfordring, der driver fortalere for menneskerettigheder.

BAGGRUNDEN FOR MENNESKERETTIGHEDER

Historien om menneskerettighederne er et drama med vedholdende anstrengelser og løbende fremskridt, ofte mod hårde odds. Og med menneskerettigheder følger fred og vejen til virkelig frihed. Derfor er det vigtigt at forstå emnet i dets historiske referenceramme, en tradition der strækker sig bagud mere end 2.500 år:

- 539 f.Kr.: Kyros-cylindren** – en lertavle som anses for at være verdens første dokument om menneskerettigheder. Den indeholder bekendtgørelser om frihed og lighed fra Kyros den Store, det antikke Persiens første konge.
- 1215: Magna Carta** – grundlagde nye rettigheder og gjorde kongen af England ansvarlig over for loven.
- 1628: The Petition of Right** – angav folkets rettigheder og friheder i modsætning til den britiske krone.
- 1776: Den amerikanske uafhængighedserklæring** – proklamerede retten til liv, frihed og stræben efter lykke.

Kyros-cylinderen: Dekreterne fra Kyros den Store (585–529 f.Kr.), der blev nedskrevet på denne brændte ler cylinder, er blevet hyldet som det første dokument, der nedfælder menneskerettighederne.

The People
We are engaged in
testing whether
or any nation
are met on
that way

- 1787: De forenede staters forfatning** – der udgør den grundlæggende lov for USA's forbundsregeringssystem og klart definerer borgernes grundlæggende rettigheder.
- 1789: Erklæringen om menneske- og borgerrettigheder** – fastslog i Frankrig, at alle borgere er lige for loven.
- 1791: USA's Bill of Rights (de grundlovssikrede borgerrettigheder)** – der begrænser den føderale regeringsmagt og beskytter alle statsborgere, indbyggere og besøgende på De Forenede Staters territorium.
- 1864: Den første Genèvekonvention** – satte standarder for international lov.
- 1948: Verdenserklæringen om Menneskerettighederne** – den første pagt, der erklærede de tredive rettigheder, som alle mennesker er berettiget til.

En kort gennemgang af HISTORIEN BAG VERDENSERKLÆRINGEN OM MENNESKERETTIGHEDERNE

De rædsler, det fascistiske Tyskland havde begået mod minoriteter og fritænkere før og under 2. Verdenskrig, skabte chok og forfærdelse i hele verden. Da krigen var ovre, mødtes de sejrende nationer for at indføre forholdsregler med henblik på at undgå en gentagelse af disse morderiske handlinger og for at fremme freden. Resultatet blev stiftelsen af De Forenede Nationer i 1945.

De Forenede Nations pagt etablerede seks hovedorganer, der bl.a. omfattede Generalforsamlingen, Sikkerhedsrådet og Den Internationale Domstol samt, i forbindelse med menneskerettigheder, Det Økonomiske og Sociale Råd (ECOSOC).

Den 10. december 1948 blev Verdenserklæringen om Menneskerettighederne vedtaget af FN; Eleanor Roosevelt står her med et eksemplar af det dokument, hun så utrætteligt var en fortaler for.

FN-pagten bemyndigede ECOSOC til at etablere "kommissioner inden for økonomiske og sociale områder og til at fremme menneskerettighederne ..." En af disse var De Forenede Nationers Menneskerettighedskommission. Under menneskerettighedsfortaleren og USA's FN-delegerede, Eleanor Roosevelts formandskab gik kommissionen i gang med udkastet til det,

som blev til Verdenserklæringen om Menneskerettighederne. Erklæringen blev tiltrådt af De Forenede Nationer den 10. december 1948 og er det mest universelle dokument om menneskerettighederne, der er i brug. Eleanor Roosevelt, som tilskrives at have været inspirationskilde til dokumentet, kaldte det for det internationale Magna Carta for hele menneskeheden.

I sin indledning og i artikel 1 hævder Verdenserklæringen utvetydigt *alle* menneskers iboende rettigheder: "Tilsidesættelse af og foragt for menneskerettighederne har ført til barbariske handlinger, der har oprørt menneskehedens samvittighed, og skabelsen af en verden, hvor menneskene nyder tale- og trosfrihed og frihed for frygt og nød, er blevet forkyndt som folkenes højeste mål ... Alle mennesker er født frie og lige i værdighed og rettigheder."

De Forenede Nationers medlemslande afgav et løfte om at samarbejde om at fremme de tredive menneskerettighedsartikler, som for første gang i historien er blevet samlet og kodificeret i et enkelt dokument. Som følge heraf er mange af disse rettigheder i forskellig form i dag en del af de demokratiske landes forfatninger.

Verdenserklæringen OM MENNESKERETTIGHEDERNE

Den 10. december 1948 tiltrådte og bekendtgjorde De Forenede Nationers Generalforsamling Verdenserklæringen om Menneskerettighederne, hvis fulde ordlyd kan ses på de følgende sider. Umiddelbart efter denne historiske begivenhed henstillede Generalforsamlingen til alle medlemsstater om at offentliggøre teksten i erklæringen og "sørge for, at den ville blive udbredt, vist, læst og forklaret især i skoler og på andre undervisningsinstitutioner uden forskelsbehandling baseret på politisk status af lande og territorier."

INDLEDNING

Da anerkendelse af den i mennesket iboende værdighed og af de lige og umistelige rettigheder for alle medlemmer af den menneskelige familie er grundlaget for frihed, retfærdighed og fred i verden,

Da tilsidesættelse af og foragt for menneskerettighederne har ført til barbariske handlinger, der har oprørt menneskehedens samvittighed, og da skabelsen af en verden, hvor menneskene nyder tale- og trosfrihed og frihed fra frygt og nød er blevet forkyndt som folkenes højeste mål,

Da det er af afgørende betydning, at menneskerettighederne beskyttes af loven, hvis ikke mennesket som en sidste udvej skal tvinges til at gøre oprør mod tyranni og undertrykkelse,

Da det er af afgørende betydning at fremme udviklingen af venskabelige forhold mellem nationerne,

Da De Forenede Nationers folk i pagten på ny har bekræftet deres tro på fundamentale menneskerettigheder, på menneskets værdighed og værd og på lige rettigheder for mænd og kvinder og har besluttet at fremme sociale fremskridt og højne levevilkårene under større frihed,

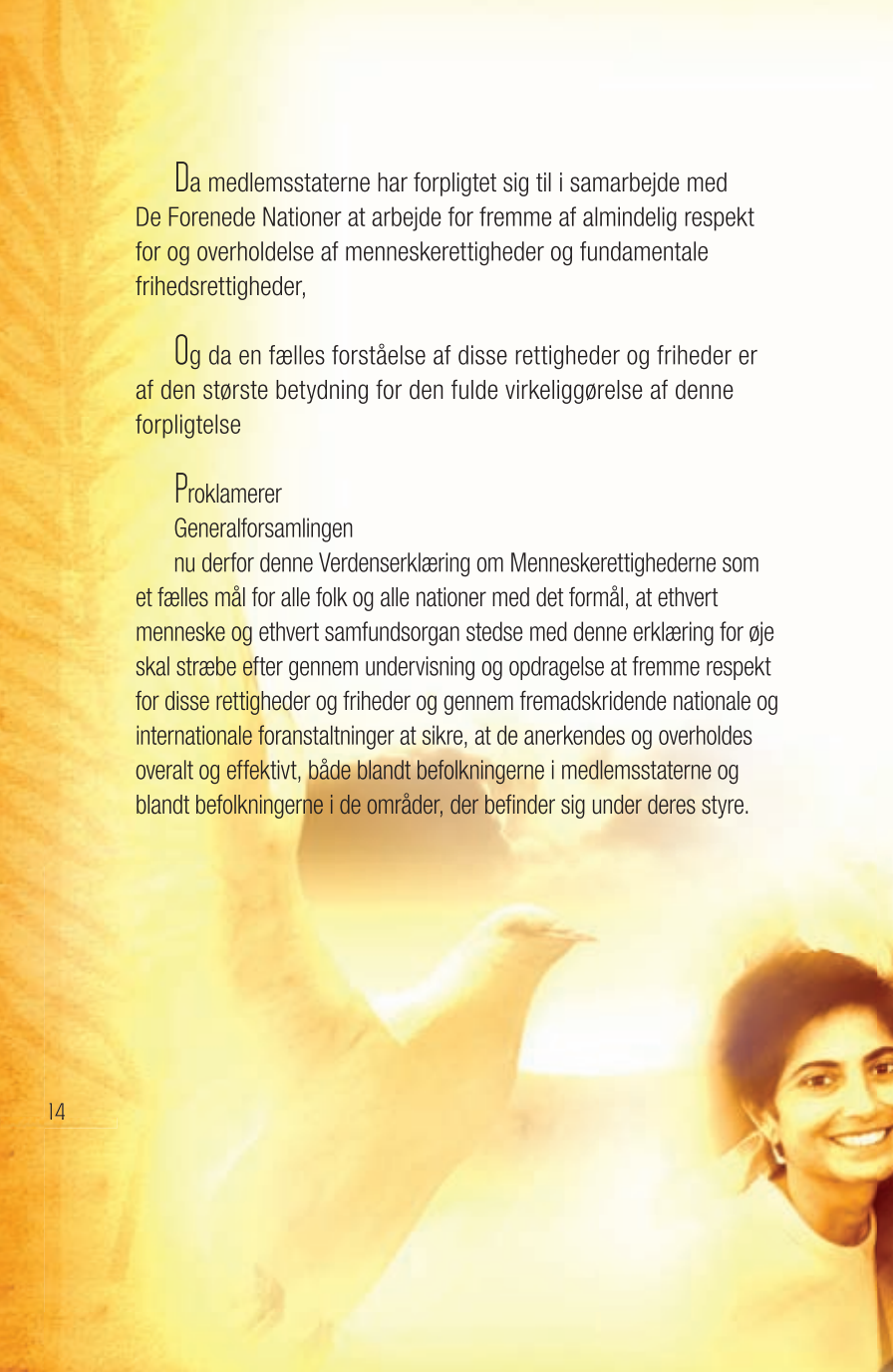
Da medlemsstaterne har forpligtet sig til i samarbejde med De Forenede Nationer at arbejde for fremme af almindelig respekt for og overholdelse af menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder,

Og da en fælles forståelse af disse rettigheder og friheder er af den største betydning for den fulde virkeliggørelse af denne forpligtelse

Proklamerer

Generalforsamlingen

nu derfor denne Verdenserklæring om Menneskerettighederne som et fælles mål for alle folk og alle nationer med det formål, at ethvert menneske og ethvert samfundsorgan stedse med denne erklæring for øje skal stræbe efter gennem undervisning og opdragelse at fremme respekt for disse rettigheder og friheder og gennem fremadskridende nationale og internationale foranstaltninger at sikre, at de anerkendes og overholdes overalt og effektivt, både blandt befolkningerne i medlemsstaterne og blandt befolkningerne i de områder, der befinder sig under deres styre.

Artikel 1

Alle mennesker er født frie og lige i værdighed og rettigheder. De er udstyret med fornuft og samvittighed, og de bør handle mod hverandre i en broderskabet's ånd.

Artikel 2

Enhver har krav på alle de rettigheder og friheder, som nævnes i denne erklæring, uden forskelsbehandling af nogen art, f.eks. på grund af race, farve, køn, sprog, religion, politisk eller anden anskuelse, national eller social oprindelse, formueforhold, fødsel eller anden samfundsmæssig stilling.

Der skal heller ikke gøres nogen forskel på grund af det lands eller områdes jurisdiktionsforhold eller politiske eller internationale stilling, til hvilket en person hører, hvad enten dette område er uafhængigt, under formynderskab eller er et ikke selvstyrende område, eller dets suverænitæt på anden måde er begrænset.

Artikel 3

Enhver har ret til liv, frihed og personlig sikkerhed.

Artikel 4

Ingen må holdes i slaveri eller trældom; slaveri og slavehandel under alle former skal være forbudt.

Artikel 5

Ingen må underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller vanærende behandling eller straf.

Artikel 6

Ethvert menneske har overalt i verden ret til at blive anerkendt som retssubjekt.

Artikel 7

Alle er lige for loven og har uden forskelsbehandling af nogen art lige ret til lovens beskyttelse. Alle har ret til lige beskyttelse mod enhver forskelsbehandling i strid med denne erklæring og mod enhver tilskyndelse til en sådan forskelsbehandling.

Artikel 8

Enhver har ret til en fyldestgørende oprejsning ved de kompetente nationale domstole for handlinger, der krænker de fundamentale rettigheder, som forfatningen eller loven giver vedkommende.

Artikel 9

Ingen må underkastes vilkårlig anholdelse, tilbageholdelse eller landsforvisning.

Artikel 10

Enhver har under fuld ligeberettigelse krav på en retfærdig og offentlig behandling ved en uafhængig og upartisk domstol, når der skal træffes en afgørelse med hensyn til hans rettigheder og forpligtelser og med hensyn til en hvilken som helst mod ham rettet strafferetslig anklage.

Artikel 11

1. Enhver, der anklages for et strafbart forhold, har ret til at blive anset for uskyldig, indtil hans skyld er godtgjort i henhold til lov ved en offentlig retshandling, hvorunder han har fået alle de garantier, der er fornødne for hans forsvar.

2. Ingen må anses for skyldig i noget strafbart forhold på grund af nogen handling eller undladelse, der ikke i henhold til national eller international ret var strafbar på det tidspunkt, da den blev begået. Der skal heller ikke kunne idømmes strengere straf end fastsat på den tid, da det strafbare forhold blev begået.

Artikel 12

Ingen må være genstand for vilkårlig indblanding i private forhold, familie, hjem eller korrespondance, ej heller for angreb på ære og omdømme. Enhver har ret til lovens beskyttelse mod sådan indblanding eller angreb.

Artikel 13

1. Enhver har ret til at bevæge sig frit og til frit at vælge opholdssted inden for hver stats grænser.
2. Enhver har ret til at forlade et hvilket som helst land, herunder sit eget, og til at vende tilbage til sit eget land.

Artikel 14

1. Enhver har ret til i andre lande at søge og få tilstået asyl mod forfølgelse.
2. Denne ret må ikke påberåbes ved anklager, der virkelig hidrører fra ikke-politiske forbrydelser eller fra handlinger i strid med De Forenede Nationers formål og principper.

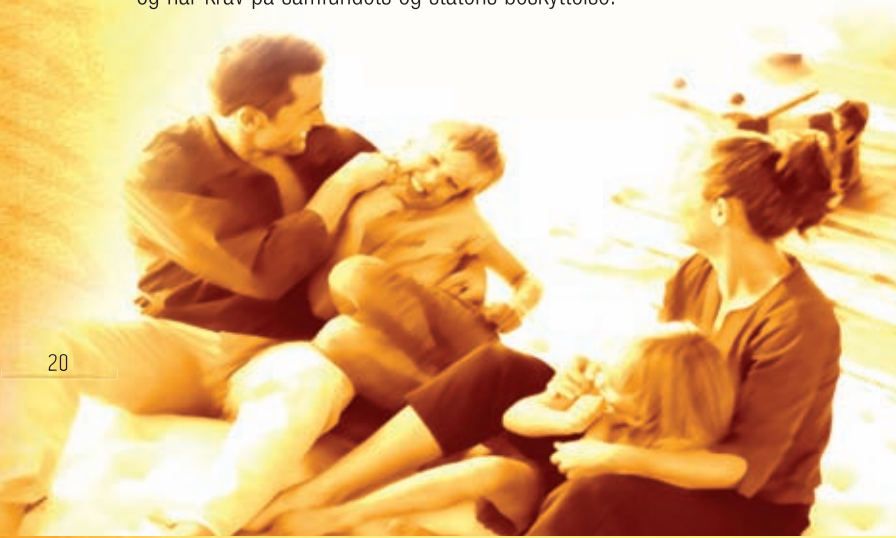

Artikel 15

1. Enhver har ret til en nationalitet.
2. Ingen må vilkårligt berøves sin nationalitet eller nægtes ret til at skifte nationalitet.

Artikel 16

1. Uden begrænsninger af racemæssige, nationalitetsmæssige eller religiøse grunde har mænd og kvinder, der har nået myndighedsalderen, ret til at gifte sig og stifte familie. De har krav på lige rettigheder med hensyn til indgåelse af ægteskab, under ægteskabet og ved dets opløsning.
2. Ægteskab skal kun kunne indgås med begge parter frie og fulde samtykke.
3. Familien er samfundets naturlige og fundamentale enhedsgruppe og har krav på samfundets og statens beskyttelse.

Artikel 17

1. Enhver har ret til at eje ejendom såvel alene som i fællesskab med andre.

2. Ingen må vilkårligt berøves sin ejendom.

Artikel 18

Enhver har ret til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed; denne ret omfatter frihed til at skifte religion eller tro og frihed til enten alene eller i fællesskab med andre, offentligt eller privat, at give udtryk for sin religion eller tro gennem undervisning, udøvelse, gudsdyrkelse og overholdelse af religiøse forskrifter.

Artikel 19

Enhver har ret til menings- og ytringsfrihed; denne ret omfatter frihed til at hævde sin opfattelse uden indblanding og til at søge, modtage og meddele oplysning og tanker ved et hvilket som helst meddelelsesmiddel og uanset landegrænser.

Artikel 20

1. Alle har ret til under fredelige former frit at forsamles og danne foreninger.
2. Ingen kan tvinges til at være medlem af en forening.

Artikel 21

1. Enhver har ret til at deltage i sit lands styre enten direkte eller gennem frit valgte repræsentanter.
2. Enhver har ret til lige adgang til offentlige embeder og hverv i sit land.
3. Folkets vilje skal være grundlaget for regeringens myndighed; denne vilje skal tilkendegives gennem periodiske og virkelige valg med almindelig og lige valgret og skal udøves gennem hemmelig afstemning eller tilsvarende frie afstemningsmåder.

Artikel 22

Enhver har som medlem af samfundet ret til social tryghed og krav på, at de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, der er uundværlige for hans værdighed og hans personligheds frie udvikling, bliver virkeliggjort gennem national indsats og internationalt samarbejde og i overensstemmelse med hver stats dispositioner og midler.

Artikel 23

1. Enhver har ret til arbejde, til frit valg af beskæftigelse, til retfærdige og gunstige arbejdsvilkår og til beskyttelse mod arbejdsløshed.
2. Enhver har uden forskel ret til lige løn for lige arbejde.
3. Enhver, der arbejder, har ret til et retfærdigt og gunstigt vederlag, der sikrer ham selv og hans familie en menneskeværdig tilværelse, og om fornødent at få det suppleret med andre sociale beskyttelsesforanstaltninger.
4. Enhver har ret til at danne og indtræde i fagforeninger til beskyttelse af sine interesser.

Artikel 24

Enhver har ret til hvile og fritid, herunder en rimelig begrænsning af arbejdstiden, og til periodisk ferie med løn.

Artikel 25

1. Enhver har ret til en sådan levestandard, som er tilstrækkelig til ham og hans families sundhed og velvære, herunder til føde, klæder, bolig og lægehjælp og de nødvendige sociale goder. Og ret til tryghed i tilfælde af arbejdsløshed, sygdom, uarbejdsdygtighed, enkestand, alderdom eller andet tab af ens levebrød under omstændigheder, der ikke er selvforskyldt.
2. Mødre og børn har krav på særlig omsorg og hjælp. Alle børn skal, hvad enten de er født i eller uden for ægteskab, have den samme sociale beskyttelse.

Artikel 26

1. Enhver har ret til undervisning. Undervisningen skal være gratis, i det mindste på de elementære og grundlæggende trin. Elementær undervisning skal være obligatorisk. Teknisk og faglig uddannelse skal gøres almindelig tilgængelig for alle, og på grundlag af evner skal der være lige adgang for alle til højere undervisning.

2. Undervisningen skal tage sigte på den menneskelige personligheds fulde udvikling og på at styrke respekten for menneskerettigheder og grundlæggende friheder. Den skal fremme forståelse, tolerance og venskab mellem alle nationer og racemæssige og religiøse grupper, og den skal fremme De Forenede Nationers arbejde til fredens bevarelse.

3. Forældre har første ret til at vælge den form for uddannelse, som deres børn skal have.

Artikel 27

1. Enhver har ret til frit at deltage i samfundets kulturelle liv, til kunstnydelse og til at blive delagtiggjort i videnskabens fremskridt og dens goder.

2. Enhver har ret til beskyttelse af de moralske og materielle interesser, der hidrører fra en hvilken som helst videnskabelig, litterær eller kunstnerisk frembringelse, som vedkommende har skabt.

Artikel 28

Enhver har krav på en social og international orden, i hvilken de i denne erklæring nævnte rettigheder og friheder fuldt ud kan virkeliggøres.

Artikel 29

1. Enhver har pligter over for samfundet, der alene muliggør personlighedens frie og fulde udvikling.
2. Under udøvelsen af sine rettigheder og friheder er enhver kun underkastet de begrænsninger, der er fastsat i loven alene med det formål at sikre skyldig anerkendelse af og hensyntagen til andres rettigheder og friheder og med det formål at opfylde de retfærdige krav, som moralen, den offentlige orden og det almene vel stiller i et demokratisk samfund.
3. Disse rettigheder og friheder må i intet tilfælde udøves i strid med De Forenede Nationers formål og principper.

Artikel 30

Intet i denne erklæring må fortolkes som givende nogen stat, gruppe eller enkeltperson hjemmel til at indlade sig på nogen virksomhed eller foretage nogen handling, der tilsigter at nedbryde nogen af de heri opregnede rettigheder og friheder.

*Gør
menneskerettigheder
til virkelighed
hvor vi alle om*

INTERNATIONALE MENNESKERETTIGHEDSLOVE

Konventionen om de internationale grundlæggende
menneskerettighedsinstrumenter

Verdenserklæringen om Menneskerettighederne er en almindeligt anerkendt standard, som nationer rundt om i verden efterlever. Og dog er den ikke juridisk gyldig. Således bestod FN's Menneskerettighedskommissions arbejde fra 1948 til 1966 hovedsageligt i at skabe en international lovsamling på menneskerettighedsområdet baseret på Verdenserklæringen om Menneskerettighederne.

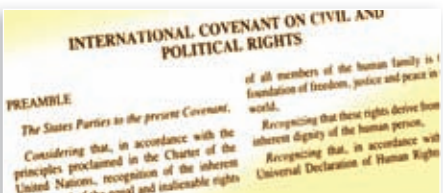
Menneskerettighedskommissionen udarbejdede to vigtige dokumenter: FN's internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR) og FN's internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (ICESCR). De blev begge vedtaget som international lov i 1976. Sammen med Verdenserklæringen om menneskerettighederne udgør ICCPR

og ICESCR det, der er kendt som "Konventionen om de internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter".

Artikel 26 i ICCPR grundlagde FN's Menneskerettighedskomité. Komitéen, der består af 18 menneskerettighedseksperter, har ansvar for at sikre, at alle medunderskriverne af ICCPR overholder konventionen. Menneskerettighedskomitéen undersøger rapporter, som den får fra staterne hvert femte år, for at sikre, at de overholder ICCPR, og den offentliggør konklusioner om landenes præstationer.

Mange lande, som har ratificeret ICCPR, har også accepteret, at Menneskerettighedskomitéen har lov til at undersøge beskyldninger fra enkeltpersoner og organisationer om, at staten har overtrådt deres rettigheder. Før der appelleres til Komitéen, skal den klagende part først have opbrugt alle appelmuligheder ved domstolene i sit eget land. Når Komitéen undersøger en sag, vil den offentliggøre resultaterne. Disse konklusioner har stor virkning. Hvis Komitéen giver den klagende part medhold, skal staten tage skridt til at sikre, at der bliver rådet bod på overtrædelsen.

Menneskerettighedsrådet

I begyndelsen af år 2000 blev FN's Menneskerettighedskommission kritiseret mere og mere for at have forsømt at opretholde menneskerettighedsstandarder verden over. Dette skyldtes blandt andet, at der blandt medlemslandene nu var mange lande, som blev anset for at være alvorlige overtrædere af menneskerettighederne. Det resulterede i, at FN's Menneskerettighedsråd i marts 2006 udskiftede Kommissionen. Som et mellemstatsligt organ med medlemmer fra 47 lande har Menneskerettighedsrådet til opgave at fremme og beskytte menneskerettigheder overalt i verden. Dets metoder til at opnå disse mål inkluderer et verdensomspændende periodisk gennemsyn, der vurderer situationen i alle FN's 192 medlemslande, en rådgivende komité, der fremskaffer ekspertafhandlinger om menneskerettighedsforhold, og en klageprocedure, som individer og organisationer kan bruge til at gøre rådet opmærksomt på klager over krænkelse af menneskerettighederne.

Europæiske menneskerettighedsorganer

Verdenserklæringen om Menneskerettighederne, der er oversat til mere end 300 sprog, danner grundlag for alle moderne menneskerettighedslove og -konventioner. Blandt sådanne dokumenter finder vi Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

I 1953 havde Europarådet, der bestod af 47 medlemslande med i alt ca. 800 millioner medborgere, tiltrådt konventionen. Rådet var dannet i kølvandet på 2. Verdenskrig for at styrke og fremme demokrati og retssikkerhed.

Konventionen håndhæves af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg i Frankrig. Enhver person eller organisation, hvis rettigheder er blevet krænkede af en stat, der er medlem af Europarådet, kan søge hjælp hos Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Sagsøgeren skal dog først have opbrugt appelmulighederne ved domstolene i sit eget land.

En anden organisation, der blev oprettet for at sikre demokratisk og retfærdigt styre er Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), der består af 56 deltagerlande, heriblandt USA og Canada. I tilfælde af, at medlemslandene krænker menneskerettighederne, giver OSCE klager fra menneskerettighedsorganisationer en høring og kræver et forsvar fra de myndigheder, der anklages for upassende opførsel.

Den amerikanske og den afrikanske menneskerettighedskonvention

To andre menneskerettighedskonventioner, som er inspireret af Verdenserklæringen er Den amerikanske menneskerettighedskonvention og Den afrikanske pagt om menneske- og folkerettigheder.

Den amerikanske konvention blev tiltrådt i 1969 af landene i Nord-, Syd- og Mellemamerika, og den trådte i kraft i 1978. Konventionen etablerede en menneskerettighedskonvention og en menneskerettighedsdomstol, der skulle overvåge, at konventionens bestemmelser bliver fulgt.

Den afrikanske pagt om menneske- og folkerettigheder trådte i kraft i 1986 og er blevet ratificeret af over 50 afrikanske stater. Den omfatter økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder så vel som civile og politiske rettigheder. I 1987 blev der oprettet en kommission, der skulle overvåge og tolke pagten.

IDEALET KONTRA VIRKELIGHEDEN

Idag har alle De Forenede Nationers 192 medlemslande tiltrådt Verdenserklæringen om Menneskerettighederne, og der findes en række internationale love til at beskytte dem.

Til trods for, at der eksisterer menneskerettigheder, at de er anerkendt – i det mindste i princippet – af de fleste lande og har en central placering i mange landes forfatninger, så er den faktiske situation i verden alligevel langt fra de idealer, som man havde forestillet sig med Erklæringen. For mange er den fulde virkeliggørelse af menneskerettighederne et fjernt og uopnåeligt mål. Selv internationale love om menneskerettighederne er svære at håndhæve, og det kan tage flere år og være meget bekosteligt at forfølge en klage. Disse internationale loves funktion er at lave restriktioner, men de er utilstrækkelige til virkelig at beskytte menneskerettighederne, hvilket

Anerkendelse af

den iboende værdighed og de lige og umistelige
rettigheder for alle medlemmer af den
menneskelige familie er grundlaget for frihed,
retfærdighed og fred i verden.”

Verdenserklæringen om Menneskerettighederne

tydeligt ses af den kendsgerning, at der dagligt forekommer krænkelse. Diskrimination er meget udbredt i hele verden. Tusinder sidder i fængsel for at have ytret deres mening. Tortur og politisk motiverede fængslinger foregår flere steder uden rettergang, og det tolereres og praktiseres selv i visse demokratiske lande. Syvogtyve millioner mennesker lever i slaveri – mere end dobbelt så mange som i år 1800. Og mere end en milliard voksne kan ikke læse. Når man tager det enorme omfang af problemet med menneskerettighedskrænkelser i betragtning – og de, der er opført her, er bare toppen af isbjerget – så er det ikke overraskende, at op mod 90 procent af verdens befolkning ikke er i stand til at nævne mere end tre af deres tredive rettigheder.

Forkæmpere for menneskerettigheder

Da mange mennesker er uvidende om deres rettigheder, så opstår spørgsmålet: Hvem vil sikre, at menneskerettighederne bliver respekteret? For at svare på dette kan vi trække på inspiration fra de mennesker, der har gjort en forskel og hjulpet med at skabe de menneskerettigheder, som vi har i dag. Disse humanister forsvarede menneskerettighederne, fordi de kunne se, at fred og fremgang aldrig kan opnås uden dem. Hver især har de i betydelig grad ændret verden.

Martin Luther King, der var frontfigur i borgerretsbevægelsen i USA i 1960'erne, erklærede: "Uretfærdighed ét sted er en trussel mod retfærdighed alle steder."

Den store fortaler for fredelig modstand mod undertrykkelse, Mahatma Gandhi, beskrev ikke-vold som: "Den største kraft, menneskeheden besidder. Mægtigere end det mægtigste ødelæggelsesvåben, som mennesket har udviklet i sin opfindsomhed."

Thomas Jefferson, der skrev den amerikanske uafhængighedserklæring, erklærede: "At tage sig af menneskeliv og lykke og ikke at gå efter deres ødelæggelse er det første og eneste legitime formål for en god regering."

Hvert af disse individer talte og levede som magtfulde og effektive menneskerettighedsforkæmpere, og det kan du også gøre.

"Folk kan frit bosætte sig i alle områder og tage et hvilket som helst arbejde, så længe de aldrig overtræder andres rettigheder... Jeg bekæmper slaveri og ... forbyder salg af mænd og kvinder som slaver ... sådanne traditioner bør udryddes i hele verden."

Kyros den Store, Persien (585–529 f.Kr.) ▼

USA's uafhængighedserklæring, der hovedsageligt blev skrevet af Thomas Jefferson, fastslår: "Vi anser disse sandheder for selvindlysende, at alle mennesker er skabt lige, og at de af deres skaber har fået visse umistelige rettigheder, heriblandt retten til liv, frihed og stræben efter lykke." ◀

"Uretfærdighed ét sted er en trussel mod retfærdighed alle steder." Martin Luther King, mens han kæmpede for de sortes rettigheder i 1960'erne. ►

I sin intensive kamp mod religionsfølgelse i det 18. århundredes Frankrig skrev Voltaire: "Jeg er uenig i det, De siger, men jeg vil til døden forsvare Deres ret til at sige det." ▼

Mahatma Gandhi beskrev ikke-vold som "den mægtigste styrke, menneskeheden besidder. Mægtigere end det mægtigste ødelæggelsesvåben, som mennesket har udviklet i sin opfindsomhed." ◀

Da han blev retsfulgt af den sydafrikanske apartheidregering i 1964, erklærede Nelson Mandela: "Mit ideal er et demokratisk og frit samfund, hvor alle lever sammen i harmoni og med lige muligheder." ►

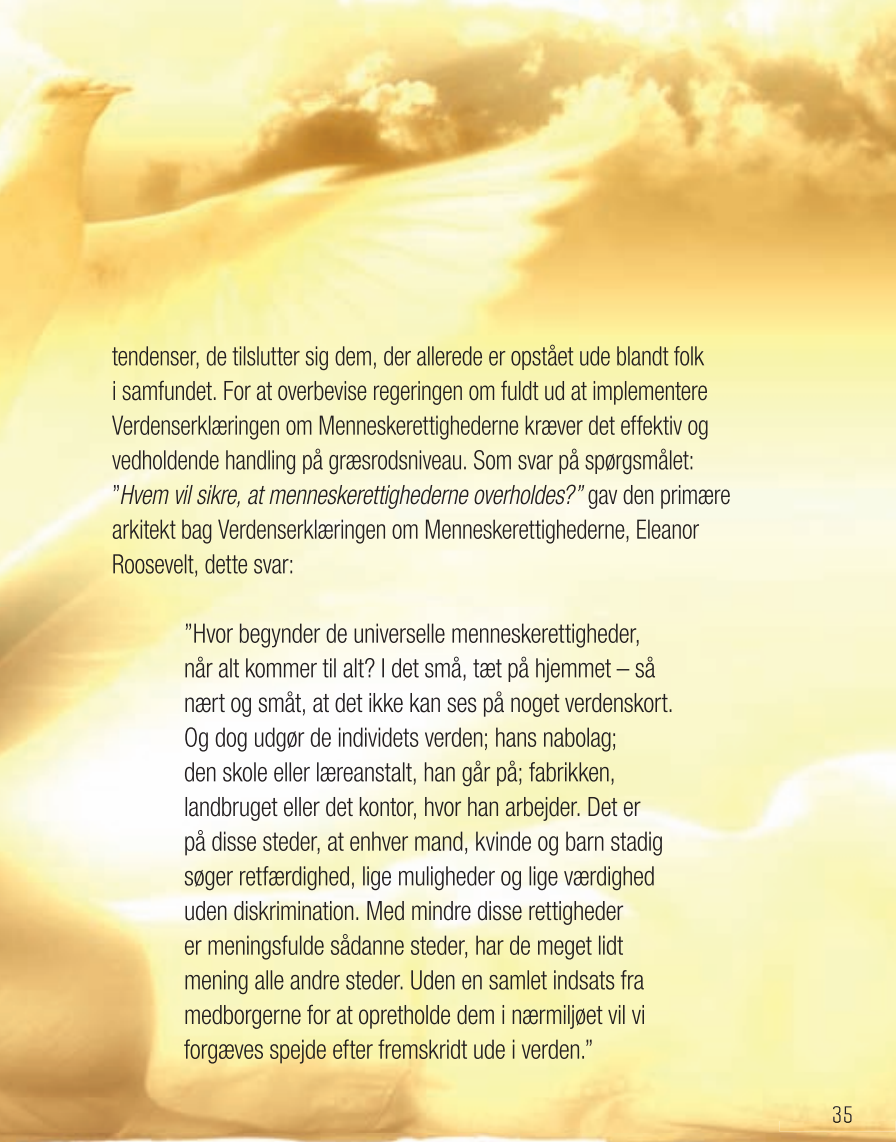

Bliv FORTALER FOR MENNESKERETTIGHEDERNE

De, der nu om dage arbejder for at opnå menneskerettigheder, er måske eller måske ikke kendte mennesker. Men de hylder det princip, at alle grundlæggende set er født med lige rettigheder, og at alt, hvad der ikke lever op til dette, er et udtryk for uretfærdig behandling.

Til tider kan man som enkeltperson føle, at man ikke rigtigt gør nogen videre forskel. Men de, der før i tiden gjorde en afgørende indsats på menneskerettighedsområdet, kunne have følt det på samme måde. De gjorde dog ikke, og på den måde ændrede verden sig. I dag har vi en fordel, som de fleste af dem manglede. Menneskerettighederne eksisterer, og der er generel enighed om dem. Og selv om målet synes langt ude i horisonten, så har hundreder af millioner af mennesker nu et betydeligt bedre liv end de fleste af de mennesker, der levede, dengang menneskerettighederne knapt nok eksisterede. Vores forgængere gjorde en forskel. På lang sigt er det ikke regeringer, der skaber

tendenser, de tilslutter sig dem, der allerede er opstået ude blandt folk i samfundet. For at overbevise regeringen om fuldt ud at implementere Verdenserklæringen om Menneskerettighederne kræver det effektiv og vedholdende handling på græsrodsniveau. Som svar på spørgsmålet: *"Hvem vil sikre, at menneskerettighederne overholdes?"* gav den primære arkitekt bag Verdenserklæringen om Menneskerettighederne, Eleanor Roosevelt, dette svar:

"Hvor begynder de universelle menneskerettigheder, når alt kommer til alt? I det små, tæt på hjemmet – så nært og småt, at det ikke kan ses på noget verdenskort. Og dog udgør de individets verden; hans nabolag; den skole eller læreanstalt, han går på; fabrikken, landbruget eller det kontor, hvor han arbejder. Det er på disse steder, at enhver mand, kvinde og barn stadig søger retfærdighed, lige muligheder og lige værdighed uden diskrimination. Med mindre disse rettigheder er meningsfulde sådanne steder, har de meget lidt mening alle andre steder. Uden en samlet indsats fra medborgerne for at opretholde dem i nærmiljøet vil vi forgæves spejde efter fremskridt ude i verden."

UNITED FOR MENNESKERETTIGHEDER

1920 Hillhurst Avenue #187, Los Angeles, CA 90027 USA

Telefon: + 1-323-661-1144 · Fax: + 1-323-661-1194

dk.humanrights.com info@humanrights.com

